

РЕШЕНИЕ

№ 370

гр. Пловдив, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Славейка Ат. Костадинова Въззивно
търговско дело № 20225001000441 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

С решение № 151 от 10.06.2022 година, постановено по т. дело № 179/2022 година по описа на Окръжен съд – Стара Загора, е потвърден отказ № 20220421173313/26.04.2022 година на АВ-Т, постановен по заявление вх. № 20220421173313/21.04.2022 г., подадено от адвокат М. Д. Р. в качеството ѝ на пълномощник на ЕМ. СТ. Ц., ЕГН *****, с искане за вписване на нови обстоятелства, а именно прекратяването на участието на ЕМ. СТ. Ц. като съдружник във „В. и г.“ ООД, ЕИК *****, на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба от адвокат М.Р. като процесуален представител на ЕМ. СТ. Ц.. В жалбата се поддържа, че както отказът на длъжностното лице от А. по в., Т, да впише исканата промяна в обстоятелствата, касаещи „В. и г.“ ООД, така и решението на Окръжен съд – Стара Загора, с което е потвърден този отказ, са незаконосъобразни. Твърди се, че изводът на ОС – Стара Загора за липса на редовно връчено уведомление за прекратяване на членственото

правоотношение от съдружника Е.Ц. е неправилен. Ц. бил направил всичко необходимо да връчи уведомлението както на адреса на управление на дружеството, така и на неговия управител, като пратките били върнати на подателя след многократно посещаване на адреса от служител на куриерската фирма, поради липса на лице, което да ги получи. Такова не било открито и при опит за връзка по телефона от страна на куриера. Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл. 42 от Общите условия за куриерските услуги на Еконт, като излага доводи, че е наредил връщане на пратката поради опасността същата да бъде унищожена след изтичане на седемдневен срок. Твърди се, че Е.Ц. е направил всичко възможно, за да уведоми дружеството за желанието си да прекрати членственото си правоотношение, но че на адреса на управление липсвало лице за контакт, а управителят не можел да бъде открит нито на адреса на управление на дружеството, нито на личния си постоянен адрес, както и по телефона, което ограничавало членствените права на съдружника, включително правото му да подаде уведомление за напускане. Искането е за отмяна на решението на Старозагорския окръжен съд и на отказа на длъжностното лице от АВ – ТРРЮЛНЦ и за даване на задължителни указания да се извърши исканото вписване по партията на „В. и Г.“ ООД, ЕИК *****, на заличаването на ЕМ. СТ. Ц. като съдружник.

Срещу жалбата е подаден отговор от А. по в., чрез И. К., юрисконсулт в дирекция „ПОЧРД“ с изразено становище за нейната неоснователност, с искане за оставянето ѝ без уважение и за присъждане на съдебни разноски – юрисконсултско възнаграждение. Доводите, изложени в писмения отговор, възпроизвеждат мотивите за отказа на длъжностното лице по регистрацията, а именно липса на решение на Общото събрание на съдружниците, което да урежда имуществените последици от напускането.

Апелативният съд, като се запозна с жалбата и доказателствата по делото, намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е срещу решение на Окръжния съд по чл. 25 ал. 4 от ЗТР, за което законът е предвидил обжалване пред Апелативния съд, като е спазен седемдневния срок. Съобщението за решението на Старозагорския окръжен съд е получено от жалбоподателя на 21.06.2022 година, а жалбата срещу него е подадена преди това - с вх. № 6391 от 20.06.2022 година.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното по настоящото дело решение на Старозагорския окръжен съд е потвърден отказ на длъжностното лице по регистрацията да впише обстоятелство по партидата на „В. и г.“ ООД, заявено със заявление вх. № 20220421173313/21.04.2022 година, подадено от ЕМ. СТ. Ц. в качеството му на съдружник в дружеството, чрез упълномощеното от него Еднолично адвокатско дружество „Р.“, представлявано от М. Д. Р., изразяващо се в заличаването му като съдружник на основание чл. 125 ал. 2 от ТЗ, след отправено писмено предизвестие за прекратяване на участието му в дружеството.

Единственият мотив, с който длъжностното лице по регистрацията е отказало да впише исканата промяна в обстоятелствата, касаещи „В. и г.“ ООД е свързан с това, че не са уредени имуществените отношения между дружеството и напускащия съдружник, като по този начин не бил защитен дружествения капитал и интересите на кредиторите.

Настоящият съдебен състав намира този извод на длъжностното лице по регистрацията за незаконосъобразен, каквото е и становището на първоинстанционния съд. За да се прекрати участието на съдружник по чл. 125 ал. 2 от ТЗ, е необходимо само наличието на писмено предизвестие и изтичането на най-малко тримесечен срок. Други изисквания, включително за решение на общото събрание за изключването му и за уреждане на отношенията във връзка с освободените дялове от съдружника, не са поставени от закона и не могат да мотивират отказ на длъжностното лице да впише заличаването му.

За да бъде извършено вписване на заявените обстоятелства в ТРРЮЛНЦ по партидата на съответното търговско дружество обаче, длъжностното лице по регистрацията следва да провери спазването на изискванията на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ. Едно от изискванията, посочено в т. 3 на чл. 21, е заявлението да изхожда от оправомощено лице. Сред изрично оправомощените лица съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗТРРРЮЛНЦ не е съдружникът в дружество с ограничена отговорност. В Търговския закон също няма разпоредба, даваща възможност на съдружника сам да заяви заличаването си след прекратяване на участието в дружеството на основание чл. 125 ал. 2 от ТЗ, за разлика от разпоредбите на чл. 141, ал. 5, изречение трето от ТЗ и на чл. 233, ал. 5, изречение трето от ТЗ. Разпоредби на чл. 141,

ал. 5 и на чл. 233, ал. 5 от ТЗ са изрични и касаят възможността на управителя на ООД, респ. на член на Съвета на директорите на АД да поискат сами заличаването си пред АВ при бездействие на дружеството след отправено от тяхна страна искане за заличаване. Тези разпоредби не могат да се прилагат по аналогия и към прекратяването на участието на съдружник в хипотезата на чл. 125, ал. 2 от ТЗ, доколкото самият закон не е уредил такава възможност. Разпоредбата на чл.15,ал.1,т.3 от ЗТРРЮЛНЦ допуска друго лице, различно от изброените, да заявява вписване, заличаване и обявяване в ТРРЮЛНЦ, но само в предвидените по закон случаи, сред които не е този по чл. 125, ал. 2 от ТЗ. Разпоредбата на чл. 125, ал. 2 от ТЗ е материално правна, тя урежда правото на едностранно прекратяване на членственото правоотношение, но не и процесуалното право за заявяване за вписване в регистъра на последиците от прекратяването му. Доброволно напусналият съдружник по реда на чл.125,ал.2 от ТЗ несъмнено има правен интерес да се впише в регистъра прекратяване на членството му в дружеството, респ. заличаването му като съдружник, но законът не е предвидил възможност той сам да заяви за вписване това обстоятелство. При липса на възможност самият съдружник да подаде заявлението за вписване в ТРРЮЛНЦ, такава няма и упълномощеният от него адвокат.

На настоящия съдебен състав е известна противоречивата съдебна практика, заради която въпросът за възможността на съдружника сам да заяви за вписване заличаването си при прекратяване на членственото правоотношение по чл. 125, ал. 2 от ТЗ, е включен в т. 5 на Тълкувателно дело № 1/2020 година на ОСТК на ВКС. При липса на произнасяне на ВКС с тълкувателно решение, което ще реши този въпрос по задължителен за съдилищата начин, настоящият съдебен състав продължава да поддържа досегашното си становище, че съдружникът не е оправомощен сам да подаде заявлението, като мотивите за това становище бяха изложени по-горе.

Следва да се посочи също, че е налице и друго основание за отказ да бъде извършено исканото вписване, което не е посочено в мотивите на длъжностното лице по регистрацията, но е залегнало в мотивите на ОС – Стара Загора. Доколкото съдът в настоящото производство се произнася по

въпроса налице ли са или не предпоставките за извършване на исканото вписване и дава задължителни указания на длъжностното лице съгласно чл. 25 ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, той следва да провери спазването на всички изисквания, които са в обхвата на проверката по чл. 21 от закона. В чл. 21 ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ е посочено, че се проверява съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона въз основа на представените документи по т. 4.

В конкретния случай е поискано заличаване на заявителя като съдружник поради едностранно прекратяване на членственото му правоотношение по реда на чл. 125 ал. 2 ТЗ.

Към заявление А4 с вх. № 20220421173313/ 21.04.2022 година, както и по делото пред ОС – Стара Загора е приложено т. нар „заявление“ от ЕМ. СТ. Ц. / стр. 41 от първоинстанционното дело/. От съдържанието му е видно, че с него Е.Ц. е изразил желание за прекратяване на участието си в дружеството, като е предложил изкупуване на притежаваните от него дялове на другия съдружник Г. В. Т.. Заявил е, че при нежелание на другия съдружник да изкупи притежаваните от него дялове, ще се счита за свободен да предложи същите на трето лице или да прекрати участието си при условията на чл. 125, ал. 2 от ТЗ. Посочено е също, че заявлението следва да се счита за писмено предизвестие за напускане при условията на чл. 125, ал. 2 от ТЗ, ако не бъде взето решение за изкупуване на дяловете му и че се иска управителят да свика Общо събрание на дружеството на основание чл. 138, ал. 2 от ТЗ. Посочено е, че това заявление се отправя до управителя на „В. и г.“ ООД Г. В. Т., а не до търговското дружество, в него няма адрес, а част от изявленията касаят правата на Г. Т. като съдружник, а не като управител.

От съдържащите се на страница 49-52 от първоинстанционното дело доказателства, които са представени и със заявлението пред ТРРЮЛНЦ, свързани с доставката на пратка № 5300329945415 на „Е. Е.“ ООД, без да е ясно какво точно съдържа тя, се установява, че подател е М.Р., а като получател е вписано „В. и г.“ ООД, Г. Т., град С. З., бул. Х. Б., изписан е и телефон. Има данни, че пратката е изпратена на 04.10.2021 година. От съдържанието на имейлите, изпратени на електронния адрес на М.Р. на една и съща дата и час, а именно на 14.10.2021 година – 9,23 часа се установява, че пратката е върната на подателя след негово разпореждане. Посочено е, че

са направени опити за доставка на 05.10.2021 година в 13,35 часа и на същата дата в 13,43 часа и че такава не е извършена по причина, че няма връзка с получател по телефон. На 07.10.2021 година е извършено изпращане на пратката от служител на „Е. Е.“ ООД на получател М.Р., като е отразено, че става дума за връщане след разпореждане/ стр. 51/.

От обсъдените по-горе доказателства и от справката в ТРРЮЛНЦ е видно, че пратката е адресирана до управителя на дружеството Г. Т., чийто личен адрес, посочен в договора за управление и адресът на управление на дружеството „В. и г.“ ООД съвпадат и той е град С. З., бул. Х. Б.. От представените пред ТРРЮЛНЦ и по делото доказателства относно пратката чрез „Е. Е.“ ООД се установява, че тя е върната по разпореждане на подателя, след като са направени два опита за връчването ѝ в рамките на един ден – на 05.10.2021 година, които са неуспешни поради липса на връзка с получател по телефон.

За да се приеме наличие на предпоставките чл. 125, ал. 2 от ТЗ, е необходимо да се установи, че изявлението на съдружника за прекратяване на участието му е достигнало до дружеството на адреса му на управление. В случая такива данни няма. Не е установено да е отправяно изявление до самото дружество, нито да е правен опит за връчване на дружеството на адреса му на управление. Данните сочат на отправено изявление до управителя, като опитите за връчването му се изчерпват с търсене на получателя по телефона. Липсва информация за това има ли офис на дружеството на посочения адрес или не, има ли достъп до този офис или не и правен ли е опит за връчване на адреса на управление на дружеството.

Писменото предизвестие е способ за реализиране на потестативното право на съдружника да предизвика едностранна промяна в персоналния състав на търговското дружество. За да настъпи прекратяването на членственото правоотношение е необходимо това писмено предизвестие да е достигнало реално до дружеството чрез неговите органи, в конкретния случай – до другия съдружник и управител, за да започне да тече тримесечният срок. Данни за реално връчване на уведомлението по чл. 125, ал. 2 от ТЗ на неговия адресат по начин, че да може да бъде узнато, липсват. Данните сочат, че Г. Т., до когото е била адресирана пратката в качеството му на управител изобщо не е разбрал за нея, тъй като двукратните опити за

връзка с него по телефона в рамките на един ден са били неуспешни. Поради това съдът приема, че връчването на предизвестието не е редовно извършено и не може да доведе до прекратяване на участието на съдружника в дружеството.

По изложените съображения съдът намира, че решението на Старозагорския окръжен съд, с което е потвърден отказът на длъжностното лице да впише по партидата на „В. и г.“ ООД заличаването на ЕМ. СТ. Ц. като съдружник следва да бъде потвърдено.

Искането на А. по в., съдържащо се в отговора на жалбата, да й бъдат присъдени разноски – юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство, следва да бъде оставено без уважение. Съдът споделя постоянната и непротиворечива съдебна практика, според която регистърното производство е с характер на охранително, едностранно, провежда се по общите правила на Глава 49 от ГПК и в него А. по в. няма качеството на страна, респ. няма и правото на разноски, доколкото принципът е, че отговорността за разноски възниква само при спорните съдебни производства.

Ето защо Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 151 от 10.06.2022 година, постановено по т. дело № 179/2022 година по описа на Окръжен съд – Стара Загора, с което е потвърден отказ № 20220421173313/26.04.2022 година на АВ-Т, постановен по заявление вх. № 20220421173313/21.04.2022 г., подадено от адвокат М. Д. Р. в качеството ѝ на пълномощник на ЕМ. СТ. Ц., ЕГН *****, за вписване на нови обстоятелства, а именно заличаването на ЕМ. СТ. Ц. като съдружник във „В. и г.“ ООД, ЕИК *****, поради прекратяване на участието му в дружеството на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____